

Звіт

Української сторони, який подається згідно з вимогами параграфу 7 Рішення IV/9h Наради Сторін Орхуської конвенції

Відповідно до параграфу 7 Рішення IV/9h Наради Сторін Орхуської конвенції Україну було зобов'язано забезпечити повне виконання заходів, виконання яких вимагає Рішення II/5b та повідомити секретаріат про цей факт. Виконуючи цей обов'язок Україна подає цей звіт. Головними питаннями, які стосуються участі громадськості та які Україна повинна вирішити були наступні питання:

1. часові межі участі громадськості;
2. способи процедури громадського обговорення;
3. вимоги враховувати результатів участі громадськості;
4. оприлюднення інформації в контексті статті 6 Орхуської конвенції.

Докладніше ці питання було викладено у параграфі 10 додатку до листа Виконавчого секретаря Економічної комісії для Європи Яна Кубіша до Прем'єр-Міністра України від 16.04.2009 № ECE/ENLM/194/2009/L (далі - Лист) (додаток 1 до цього звіту).

Прагнучи виконати Рішення III/6f Наради Сторін Орхуської конвенції Кабінет Міністрів України розпорядженням від 27.12.2008 № 1628-р затвердив план дій. З огляду на прийняття Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» від 17.02.2011 № 3038-VI було суттєво змінено систему оцінки впливу на навколишнє середовище (далі - ОВНС) план дій необхідно було відповідним чином змінити. Тому, з метою створення належної правової основи для участі громадськості у процесі прийняття рішень щодо видів діяльності які можуть спричиняти значний негативний екологічний вплив Міністерство екології та природних ресурсів України розробити та подати для прийняття до парламенту України проект закону України «Про оцінку впливу на навколишнє середовище» (далі - Проект) (додаток 2 до цього звіту). Цей проект спрямований на вирішення всіх питань, яких було поставлено Рішення II/5b Наради Сторін Орхуської конвенції.

1. Часові межі участі громадськості відповідно до Орхуської конвенції.

Параграф 10 (f) Листа звертає увагу на питання про те «яким чином уряд буде запобігати протиправному скороченню процедури прийняття рішень наприклад, частини оцінки впливу на навколишнє середовище, яке полягає у тому, що орган, уповноважений приймати рішення отримує певні матеріали для оцінки та затвердження перед тим, як будь-яка інформація стає доступною для громадськості».

На вирішення цього питання спрямовані положення статей 5(5), 6 (1), 7, 8, 10(5), 10(6), 9, 13 (1), 13(2), 14, 15(4), 18 (1), 19 (1) Проекту.

Суб'єкт господарювання може подати матеріали ОВНС до дозвільного органу, подаючи заяву для отримання дозволу лише після (а) коли буде опубліковано Заяву про наміри, (в) Заяву про наміри разом з матеріалами ОВНС та Заявою про екологічні наслідки внесено до Єдиного реєстру та (с) проведено громадське обговорення (включаючи і громадське слухання).

Окрім цього пунктом 23 Порядок залучення громадськості до обговорення питань щодо прийняття рішень, які можуть впливати на стан довкілля, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29.06.2011 № 771 (далі - Порядок залучення громадськості) встановлено, що «на етапі підготовки матеріалів за результатами оцінки впливу на навколишнє природне середовище видів діяльності та об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку, громадське обговорення розпочинається з дати опублікування заяви про екологічні наслідки діяльності. Тривалість громадського обговорення не може становити менш як 30 днів з дати опублікування повідомлення про проведення державної екологічної експертизи. Громадське обговорення проводиться через 15 днів з дати надання громадськості комплекту документів, що містить обґрунтування оцінки впливу на навколишнє природне середовище». Тим не менше практика застосування Порядку залучення громадськості є неоднозначною.

Параграф 10 (b) Листа вимагає «встановлення спеціальних часових рамок для процесу громадських консультацій ... Зокрема:

(i) час для вивчення громадськістю інформації про проект та ефективної підготовки для участі; та

(ii) час для підготовки та подання громадськістю своїх коментарів».

Ці вимоги виконуються за допомогою положень ч. 3 ст. 12, ч. 2 ст. 13 – ч. 4 ст. 13, ч. 4 ст. 5 Проекту.

Параграф 10 (e) Листа вимагає «встановлення належного часу для державних органів з метою належного врахування будь-яких коментарів» Ця вимога належним чином відображена у положеннях ч. 1 ст. 16, ч. 4 ст. 16, ч. 6 ст. 16, пункту «в» ч. 1 ст. 18 Проекту. Питання підняті в цьому параграфі Листа вирішуються також за допомогою проекту Закону України «про реформування та вдосконалення дозвільної системи у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального і невиснажливого використання природних ресурсів та екологічної безпеки, зменшення регуляторного тиску на суб'єктів господарювання» . Цим проектом передбачено збільшення строків для розгляду заяв для отримання дозволів.

2. Встановлення способів процедури громадського обговорення.

Громадське обговорення матеріалів ОВНС проводиться у формі громадських слухань та надання зауважень і пропозицій у письмовій формі (частина 2 статті 12 Проекту). Громадське обговорення у формі подання пропозицій та зауважень починається з моменту публікації Заяви про наміри. Будь-яка особа, а не лише зачеплена громадськість, має право подавати коментарі протягом всієї процедури громадського обговорення.

Суб'єкт господарської діяльності подає Заяву про наміри для усіх видів діяльності та об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку, незалежно від їх мінімальних параметрів (потужності, довжини, площі, обсягу виробництва тощо) (частина 1 ст. 6 Проекту). Цей захід дозволить забезпечити інформування громадськості про намір здійснювати зазначену діяльність та спрямований на запобігання так званого «нарізання саямі», за якого проект, який відповідає ознакам видів діяльності, для яких проведення ОВНС є обов'язковим, поділяється на малі частини, які вже не потрапляють до такого переліку. Публікація Заяви про намір забезпечує інформування державних органів та громадськості про наміри здійснювати діяльність, яка становить підвищену екологічну небезпеку. Це також робить прозорим (відритим) процес визначення видів діяльності та об'єктів, які становлять підвищену екологічну небезпеку та для яких проведення ОВНС є обов'язковим.

Стаття 8 Проекту містить вимоги до Заяви про наміри.

Одним із способів громадського обговорення є можливість громадськості подавати пропозиції до технічного завдання на проведення ОВНС. Відповідно до частини 5 ст. 10 Проекту протягом 15 робочих днів з дати офіційного оприлюднення Заяви про наміри громадськість може надати уповноваженому територіальному органу, а у випадках коли об'єкти мають загальнодержавне значення Міністерству екології та природних ресурсів України, а також суб'єкту господарювання зауваження і пропозиції до обсягу робіт та досліджень з ОВНС. У випадку отримання зауважень і пропозицій громадськості відповідний уповноважений орган повідомляє про них суб'єкта господарювання у 20 денний строк, з дня публікації Заяви про наміри.

При складанні та затвердженні технічного завдання на складання звіту ОВНС суб'єкт господарювання враховує зауваження і пропозиції громадськості (частина 6 ст. 10 Проекту).

Суб'єкт господарювання може провести громадське обговорення технічного завдання з метою врахування думки громадськості щодо обсягу запланованих робіт та досліджень з оцінки впливів на навколишнє середовище, зокрема обґрунтування необхідності оцінки окремих компонентів та об'єктів навколишнього середовища та ймовірних впливів на них. У разі прийняття суб'єктом господарювання такого рішення строк громадського обговорення складає не менше 30 робочих днів (частина 9 статті 10 Проекту).

Після того, як Звіт ОВНС підготовлено суб'єкт господарювання подає Заяву про екологічні наслідки до обласних державних адміністрацій чи до Міністерства екології та природних ресурсів України, відповідно. Ці органи

заносять Заяву про екологічні наслідки до Єдиного реєстру та оприлюднюють, протягом 5 робочих днів з моменту реєстрації Заяви про екологічні наслідки, оголошення про початок громадського обговорення матеріалів ОВНС (далі - Оголошення) (частина 1 ст. 14 Проекту). Громадське обговорення матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище починається з моменту оприлюднення Оголошення (ч. 3 ст. 12 Проекту).

Громадськість може подавати будь-які зауваження і пропозиції (частина 1 ст. 13 Проекту). Уповноважений державний орган забезпечує можливість безкоштовного ознайомлення громадськості з матеріалами ОВНС та робити копії з них протягом усього часу громадського обговорення (частина 3 ст. 13 Проекту).

Додатково уповноважений орган оприлюднює також іншу доступну їм інформацію щодо планованої господарської діяльності, за винятком випадків, коли поширення такої інформації може зашкодити інтересам безпеки держави чи порушити права інших осіб (частина 3 ст. 13 Проекту).

Уповноважений орган підсумовує отримані зауваження і пропозиції у Звіті про громадське обговорення. До звіту про громадське обговорення додаються протокол громадських слухань та отримані письмові зауваження і пропозиції (частина 5 ст. 13 Проекту).

Організація та проведення громадського обговорення здійснюється за рахунок суб'єкта господарювання (частина 6 ст. 13 Проекту).

Відповідно до частини 1 статті 15 Проекту план громадського обговорення передбачає принаймні одне громадське слухання на території області, зачепленої чи яка може бути зачепленою екологічно небезпечною господарською діяльністю. У випадках коли планована господарська діяльність має загальнодержавне значення - тобто планована господарська діяльність може мати вплив на навколишнє середовище двох і більше областей; пропонується господарська діяльність може мати транскордонний вплив; планована господарська діяльність фінансуватиметься із залученням іноземних кредитів під гарантію Кабінету Міністрів України або загальною кошторисною вартістю 100 млн. гривень і більше, план громадського обговорення передбачає принаймні одне громадське слухання на території кожної зачепленої області, а також принаймні одне громадське слухання загальнодержавного рівня (частина 2 статті 15 Проекту).

Громадські слухання проводяться не раніше ніж через 15 календарних днів з дня надання громадськості доступу до матеріалів ОВНС та іншої документації для ознайомлення та розгляду та оприлюднення Оголошення (частина 4 статті 15 Проекту).

Дозвільний орган оприлюднює прийнятий (виданий) ним документ дозвільного характеру. Цей документ дозвільного характеру містить причини та міркування, що лежать у основі прийнятих дозвільним органом рішень (частина 3 ст. 18 Проекту).

3. Вимоги враховувати результати участі громадськості.

Відповідно до частини 1 ст. 18 Проекту дозвільний орган зобов'язаний розглянути та належним чином врахувати результати ОВНС. До результатів ОВНС належать: а) матеріали ОВНС; в) Звіт про громадське обговорення; с) Висновок про оцінку впливу на навколишнє середовище.

Громадськість має право оскаржити рішення органів державної влади якщо їх рішення порушують права чи охоронювані законом інтереси особи. Відповідно до частини 2 ст. 19 Проекту порушенням права на участь у процедурі оцінки впливу на навколишнє середовище є, з поміж іншого, безпідставне неврахування чи неналежне врахування зауважень і пропозицій громадськості при прийнятті документу дозвільного характеру.

4. Надання доступу до інформації в контексті статті 6 Орхуської конвенції.

Параграф 10 (а) Листа вимагає щоб «органи влади володіли екологічною інформацією, яка стосується виконання їх функцій, включаючи також ту, на якій вони ґрунтують свої рішення ... ». З метою забезпечення того, щоб державні органи володіли інформацією, що стосуються їх функцій (включаючи також ту, на якій вони ґрунтують свої рішення), Проект містить положення, які зобов'язують суб'єкта господарської діяльності подавати Заяву про намір, Заяву про екологічні наслідки, Звіт ОВНС та дозвільні документи, які становлять собою остаточне рішення уповноваженому державному органу в електронній формі. Останні повинні вносити зазначені документи до публічно доступного Єдиного Реєстру (див. ч. 6 ст. 5, ч.1 ст. 7, ч. 4 ст. 9, ч. 4 ст. 11, ч.5 ст. 11, ч. 9 ст. 16, ч. 5 ст. 24, ч. 4 ст. 27 Проекту).

Окрім того, Закон України «Про доступ до публічної інформації» від 13.01.2011 № 2939-VI у ст. 1; п. 2 ч. 1 ст. 3; 13; п. 2 ч. 1 ст. 14; п. 5 ч. 1 ст. 15; ст. 18; п. 1 ч. 1 ст. 22; ч. 3 ст. 22 вимагає, щоб органи виконавчої влади відслідковували інформацію, якою вони володіють та розповсюджували її чи надавали за запитом. Відмовити у наданні інформації на запит орган виконавчої влади має право у випадку, коли цей орган не володіє цією інформацією та відповідно до його компетенції, передбаченої законом, не зобов'язаний володіти такою інформацією.

Параграф 10 (b) Листа вимагає, щоб «інформація в обсягах передбачених ст. 4 Конвенції надавалася незалежно від її розміру ... ». Частина 4 ст. 20 Закону України «Про доступ до публічної інформації» від 13.01.2011 № 2939-VI регламентує питання про вимогу надавати інформацію великого обсягу та у зв'язку з цим, дає право органам влади збільшити період розгляду запиту до 20 робочих днів з відповідним повідомленням про це продовження протягом 5 днів після отримання запиту. При цьому, ні це, ні будь-яке інше положення цього закону не дозволяє обмежувати доступу до публічної інформації через її великий обсяг.

В параграфі 10 (с) Листа вимагається, щоб законодавство України встановлювало «детальні вимоги щодо інформування громадськості, як цього вимагає стаття 6 параграф 2 Конвенції. Щодо початку процедури та можливості для участі громадськості. Зокрема:

(i) Вимоги до форми публічного повідомлення;

(ii) Вимоги до змісту публічного повідомлення (у порівнянні з вимогами визначеними пунктами а - d ч. 2 ст. 6); та

(iii) Як, у випадку коли проект має транскордонний вплив, зачеплена громадськість, яка знаходиться за межами кордонів країни походження повідомляється, відповідно до параграфу 2(e) статті 6».

Ці питання вирішуються у Проекті наступним чином: вимоги, які містяться у параграфі 10 (с)(i) відображені у ч. 2 ст. 8, ч. 2 ст. 11 Проекту; ті які містяться у параграфі 10 (с)(ii) – в ч. 1 ст. 8, ч. 1 ст. 11, ч. 2 ст. 14 Проекту; та параграф 10 (с)(iii) виконуються за допомогою положень ч. 3 ст. 6, ст. 23 Проекту.

Параграф 10(g) Листа вимагає, щоб «публічна влада не обмежувала забезпечення інформацією відповідно до статті 6, параграфу 6 та статті 4 Конвенції лише оприлюдненням матеріалів ОВНС, а забезпечувала оприлюднення також та іншої інформації, яка здатна забезпечити інформовану та ефективну участь громадськості ... ». Цю вимогу буде виконано за рахунок положення ч. 4 ст. 13 Проекту.

Параграф 10 (h) листа визначає, що «інформація, надання якої вимагається від заявника в процесі прийняття рішення органом публічної влади на рішення відповідно до ст. 6 є за загальним правилом не виключена з дозволу на оприлюднення ... ». Положення ч. 2 ст. 20 Закону України «Про інформацію», встановлює, що «будь-яка інформація є відкритою, крім тієї, що віднесена законом до інформації з обмеженим доступом». Більше того, відповідно до Проекту всі документи подані суб'єктом господарювання до органів влади в рамках процедури ОВНС повинні бути публічно доступними, включаючи також їх оприлюднення за допомогою Єдиного реєстру.

Вимога, яка міститься у параграфі 10 (i) Листа передбачає, що «оприлюднення матеріалів ОВНС в їх повноті в якості правила (з можливістю виключення частин, що є винятком з правила) ... ». Ця вимога буде виконана за рахунок положень ч. 4 ст. 9, ч. 3 ст. 13, пункту «д» ч. 2 ст. 14, ч. 4 ст. 15 Проекту.

Параграф 10 (j) Листа вимагає «щоб текст рішення, разом з вказівкою на причини та міркування, на яких вони базуються, були публічно доступними ... ». Цей принцип Орхуської конвенції буде належним чином відображено у частинах 3 та 4 ст. 18 Проекту.

Поряд з роботою над Проектом Міністерство екології та природних ресурсів України вжило також низку додаткових заходів, спрямованих на вдосконалення виконання положень Орхуської конвенції в Україні. Одним із найбільш важливих з них є розробка проекту закону України «Про внесення

змін до Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», який зазнав тривалих обговорень за участю інших центральних органів виконавчої влади України. Зазначений проект закону України про внесення змін головним чином спрямований на внесення змін до статей 31 та 37 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» з метою вирішити питання з остаточним рішенням у сфері будівельної діяльності та надати дозвільним органам повноваження відмовити у наданні дозволу у випадку неврахування результатів участі громадськості. Крім того, зазначений закон про внесення змін забезпечує право Міністерства екології та природних ресурсів виразити свою думку стосовно пропонованої діяльності, яка може спричинити суттєвий вплив на довкілля. На сьогодні цей проект перебуває на розгляді в центральних органах виконавчої влади.

Іншим заходом вжитим Міністерством екології та природних ресурсів України є розробка проекту змін до будівельних норм ДБН А.2.2-1-2003 «Склад і зміст матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище (ОВНС) при проектуванні і будівництві підприємств, будинків і споруд. Основні положення проектування», затвердженого наказом Держбуду від 15.12.2003 року № 214 (додаток 3 до цього звіту). Цей проект подано для затвердження до Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України.

Міністерство екології та природних ресурсів України переконане, що з прийняттям Закону України «Про оцінку впливу на навколишнє середовище» та інших зазначених вище нормативних актів Україна буде спроможна звітувати про всеосяжне виконання Рішень II/5b, III/6f та IV/9h Наради Сторін Орхуської конвенції та про істотне покращення стану відповідності законодавства України вимогам Орхуської конвенції.

UNITED NATIONS
ECONOMIC COMMISSION FOR EUROPE

The Executive Secretary

Under-Secretary-General

Ref.: ECE/EHLM/994/2009/L

16 April 2009

Madam,

I write to you at the request of the Compliance Committee of the UNECE Convention on Access to Information, Public Participation in Decision-Making and Access to Justice in Environmental Matters (Aarhus Convention) which recently met to consider Ukraine's compliance under the Convention.

As you are no doubt aware, at its third meeting held from 11 to 13 June 2008 in Riga, the Meeting of the Parties to the Aarhus Convention adopted decision III/6f on compliance by Ukraine with its obligations under the Convention (ECE/MP.PP/2008/2/Add.14). Through paragraph 5 of decision III/6f, the Meeting of the Parties decided to issue a caution to the Government of Ukraine, to become effective on 1 May 2009, unless the Government fully satisfied certain conditions set out in that paragraph and notified the secretariat of this fact by 1 January 2009. The successful fulfilment of the conditions was to be established by the Compliance Committee.

At its twenty-third meeting held in Geneva from 31 March to 3 April 2009, the Compliance Committee reviewed the steps taken by Ukraine to fulfil the conditions set out in paragraph 5 of decision III/6f. In particular, the Committee considered the Report and Action Plan submitted by Ukraine on 31 December 2008, the letter from Ukraine dated 27 March 2009 and the oral statements made by representatives of the Government of Ukraine on 3 April 2009. Further to its deliberations, the Committee has asked me to convey to you its findings, which are enclosed.

I would like to draw your particular attention to paragraphs 10, 13 to 15 of the Committee's findings. In light of the steps taken by Ukraine, the Committee found that Ukraine has fulfilled the conditions set out in paragraph 5 of decision III/6f of the Meeting of the Parties to the extent that the caution issued by the Meeting of the Parties through decision III/6f shall not become effective.

However, the Committee found that Ukraine is not yet fully in compliance with its obligations under the Aarhus Convention.

...

Her Excellency
Mrs. Yulia TYMOSHENKO
Prime Minister of Ukraine
Kiev, Ukraine

PALAI DES NATIONS, 1211 GENEVA 10, SWITZERLAND
TELEPHONE: +41 (0)22 917 26 94
FAX: +41 (0)22 917 06 59 / 00 36

THE EXECUTIVE SECRETARY OF ECE

PAGE 2

The Committee therefore reserved its right to make further recommendations to the Meeting of the Parties, including to recommend to the Meeting to issue a new caution, if the Committee finds that its concerns relating to the points set out in paragraph 10 (a) to (i) have not been satisfactorily met.

On behalf of the UNECE, I would like to express the willingness of the secretariat to work with the Government of Ukraine to assist it in meeting its obligations under the Aarhus Convention.

Please accept, Madam, the assurances of my highest consideration.

A handwritten signature in blue ink, reading "J. Kubiš". The signature is stylized and written in a cursive-like font.

Ján Kubiš

REPORT OF THE TWENTY-THIRD MEETING OF THE AARHUS CONVENTION COMPLIANCE COMMITTEE

Geneva, 31 March to 3 April 2009

FINDINGS

with regard to the measures taken by Ukraine to fulfill the conditions set out in paragraph 5(a) to (d) of decision III/6f of the Meeting of the Parties (ECE/MP.PP/2008/2/Add.14).

Adopted by the Aarhus Convention's Compliance Committee on 3 April 2009

Introduction

1. At its third meeting held from 11 to 13 June 2008 in Riga, the Meeting of the Parties to the Aarhus Convention adopted decision III/6f on compliance by Ukraine with its obligations under the Convention (ECE/MP.PP/2008/2/Add.14).
2. Through paragraph 5 of decision III/6f, the Meeting of the Parties decided to issue a caution to the Government of Ukraine, to become effective on 1 May 2009, unless the Government fully satisfied the conditions set out in paragraph 5 (a) to (d) and notified the secretariat of this fact by 1 January 2009.
3. The successful fulfillment of the conditions was to be established by the Committee.
4. By letter dated 31 December 2008, the Government of Ukraine provided a Report on fulfillment of the conditions of decision III/6f of the Meeting of the Parties and an Action Plan submitted pursuant to paragraph 5 of decision III/6f.
5. By letter dated 9 March 2009 from the secretariat of the Aarhus Convention, the Committee noted with appreciation the Report and Action Plan submitted by the Government of Ukraine on or about 31 December 2008. However, the Committee indicated that, having considered on a preliminary basis the information contained in the Report and the Action Plan provided by Ukraine, the Committee was not convinced that the conditions set out in paragraph 5 (a) to (d) of decision III/6f had been fulfilled. In particular, the Committee had some concerns with regard to the very general nature of the Action Plan and lack of clarity as to the specific step-by-step activities that the implementation of the Plan might involve.
6. Through the secretariat's letter of 9 March 2009, the Committee asked the Government of Ukraine to provide in advance of the 23rd meeting of the Committee, and at the latest by 27 March 2009, further clarification on the content of the Action Plan. Specifically, it requested the information listed in paragraphs (1) to (6) of the secretariat's letter.

7. By letter dated 27 March 2009, the Government of Ukraine responded to the secretariat's letter of 9 March 2009.

I. CONSIDERATIONS AND EVALUATIONS

8. The Committee notes with appreciation the steps taken by Ukraine to fulfill the conditions set out in paragraph 5 (a) to (d) of decision III/6f of the Meeting of the Parties. In particular, the Committee welcomes the Report and Action Plan submitted by the Government of Ukraine on 31 December 2008, including:
 - (a) The draft laws and draft rulings of the Cabinet of Ministers specified in the Action Plan to resolve the problems identified by the Committee in its findings and recommendations (ECE/MP.PP/C.1/2005/2/Add.3), in accordance with paragraph 5 (a) of decision III/6f;
 - (b) The capacity-building activities specified in the Action Plan, including training of the judiciary and of public officials involved in environmental decision-making, in accordance with paragraph 5 (b) of decision III/6f;
 - (c) The public consultations on the the Action Plan specified in the Report, in accordance with paragraph 5 (c) of decision III/6f; and
 - (d) The transposition of the Action Plan through the Ruling of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated 27 December 2008 #1628-p, in accordance with paragraph 5 (d) of decision III/6f.
9. The Committee also notes with appreciation the letter from the Government of Ukraine sent on 27 March 2009 in response to the Committee's letter of 9 March 2009, which provides some additional clarity regarding the specific activities envisaged in the Action Plan.
10. The Committee notes that the Ministry of Environment Protection is to draft legislation to fulfil the Ruling of the Cabinet of Ministers dated 27 December 2008 #1628-p. The Government of Ukraine has not advised however, specifically how it intends to address a number of the Committee's concerns set out in the secretariat's letter of 9 March 2009. In particular, the Committee would like to review, at the earliest appropriate opportunity, the draft legislation on the following points:
 - (a) The proposed wording requiring that public authorities obtain environmental information relevant to their functions, including that on which they base their decisions (paragraph 2 (a) of the secretariat's letter of 9 March 2009).
 - (b) The proposed wording requiring that information within the scope of article 4 of the Convention is provided regardless of its volume (paragraph 2 (b) of the secretariat's letter of 9 March 2009).
 - (c) The proposed wording concerning the detailed requirements for informing the public, as required under article 6, paragraph 2 of the Convention, about the

initiation of the procedure and possibilities for the public to participate. In particular:

- (i) The required form of the public notice;
 - (ii) The required contents of the public notice (as compared with the requirements specified in paragraph 2 (a) to (d) of article 6); and
 - (iii) How, in case of projects having transboundary impact, the public concerned abroad is to be notified, in accordance with paragraph 2 (e) of article 6.
- (d) The proposed wording setting specific timeframes for the public consultation process (paragraph 2(c) of the letter of 9 March 2009). In particular:
- (i) The time for the public study the information on projects and to prepare to participate effectively; and
 - (ii) The time for the public to prepare and submit comments.
- (e) The proposed wording requiring that sufficient time is available for the public officials to take any comments into account in a meaningful way (paragraph 2(d) of the letter of 9 March 2009).
- (f) How the Government will prevent short-cutting in the decision-making procedure, i.e. parts of the Environmental Impact Assessment (EIA) being provided for evaluation and approval by the decision-making authority prior to any information being made publicly available (paragraph 2(e) of the letter of 9 March 2009).
- (g) The proposed wording requiring that public authorities do not limit the provision of information under article 6, paragraph 6, and article 4 of the Convention to publication of the environmental impact statement but include other relevant information to ensure more informed and effective public participation (paragraph 2(f) of the letter of 9 March 2009).
- (h) The proposed wording clarifying that information that applicants are required to provide in the course of the public authorities' decision-making on decisions under article 6 is generally not exempt from disclosure (paragraph 2(g) of the letter of 9 March 2009).
- (i) The proposed wording requiring disclosure of EIA studies in their entirety as the rule (with the possibility for exempting parts being an exception to the rule) (paragraph 2(g) of the letter of 9 March 2009).
- (j) The proposed wording requiring that texts of decisions, along with the reasons and considerations on which they are based, are publicly available (paragraph 2(h) of the letter of 9 March 2009).
11. The Committee urges the Government of the Ukraine to address the specific points set out in paragraph 10 (a) to (i) above.
12. The Committee expresses its willingness to continue to work with the Government of the Ukraine to guide it in its ongoing efforts to reach full compliance with its obligations under the Aarhus Convention.

II. FINDINGS

13. In light of the above, the Committee finds that Ukraine has fulfilled the conditions set out in paragraph 5 (a) to (d) of decision III/6f of the Meeting of the Parties to the extent that the caution issued by the Meeting of the Parties through decision III/6f shall not become effective.
14. However, the Committee finds that Ukraine is not yet fully in compliance with its obligations under the Aarhus Convention.
15. The Committee therefore reserves its right to make further recommendations to the Meeting of the Parties, including to recommend to the Meeting to issue a new caution, if the Committee finds that its concerns relating to the points set out in paragraph 10(a) to (i) have not been satisfactorily met.

Закон України «ПРО ОЦІНКУ ВПЛИВУ НА НАВКОЛИШНЄ СЕРЕДОВИЩЕ»**Розділ I. Загальні положення****Стаття 1. Терміни**

У цьому законі наведені нижче терміни вживаються у такому значенні:

Документ дозвільного характеру – дозвіл, висновок, рішення, погодження, свідоцтво, інший документ, який дозвільний орган зобов'язаний видати суб'єкту господарювання у разі надання йому права на провадження певних дій щодо здійснення господарської діяльності або видів господарської діяльності та/або без наявності якого суб'єкт господарювання не може проваджувати певні дії щодо здійснення господарської діяльності або видів господарської діяльності.

Для цілей цього Закону акт Верховної Ради України про розміщення, проектування, будівництво ядерних установок і об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами, які мають загальнодержавне значення, прирівнюється до документу дозвільного характеру.

Єдиний реєстр – єдиний публічно доступний державний реєстр, який містить зазначені у цьому Законі Заяви про наміри, Заяви про екологічні наслідки, матеріали оцінки впливів на навколишнє середовище, Звіти про громадське обговорення та Висновки про оцінку впливу на навколишнє середовище.

Об'єкт, на який видається документ дозвільного характеру – природні ресурси, земельна ділянка, ґрунтовий покрив земельних ділянок, споруда, будівля, приміщення, устаткування, обладнання та механізми, що вводяться в експлуатацію або проектуються, окрема операція, господарська діяльність певного виду, робота та послуга, а також документи, які використовуються суб'єктом господарювання у процесі проходження погоджувальної (дозвільної) процедури (проектна документація на будівництво об'єктів, землевпорядна документація, містобудівна документація, гірничий відвід).

Дозвільні органи – органи виконавчої влади, державні колегіальні органи, органи місцевого самоврядування, їх посадові особи, уповноважені відповідно до закону видавати документи дозвільного характеру.

Оцінка впливу на навколишнє середовище – процедура, яка передуює отриманню документа дозвільного характеру у сфері господарської діяльності і має на меті виявити та оцінити можливий вплив на навколишнє середовище від здійснення екологічно небезпечної господарської діяльності.

Екологічно небезпечна господарська діяльність – об'єкти та види планованої господарської діяльності, що можуть мати значний негативний вплив на навколишнє середовище (види діяльності та об'єкти, що становлять підвищену екологічну небезпеку), а також об'єкти та види планованої господарської

діяльності, що можуть мати негативний вплив на навколишнє середовище беручи до уваги характер такої діяльності, її розмір (масштаб) та місце розташування, інші фактори.

Зацікавлена громадськість – фізичні особи та їх об'єднання, які ймовірно можуть зазнати впливу від здійснення екологічно небезпечної діяльності, беручи до уваги, серед іншого, їх місце проживання (розташування), або висловили свою зацікавленість в участі в оцінці впливу на навколишнє середовище. Об'єднання громадян, що здійснюють статутну діяльність у сфері охорони навколишнього природного середовища, є зацікавленою громадськістю незалежно від місця їх розташування та статусу.

Планована господарська діяльність – означає діяльність щодо будівництва, розширення, реконструкції, технічного переоснащення об'єктів, інші втручання в природне середовище і ландшафти, включно з видобуванням мінеральних ресурсів чи будь-які суттєві зміни у тій чи іншій діяльності в тому числі перегляд чи поновлення умов ведення діяльності, які вимагають прийняття державним органом рішення або надання дозволу щодо їх здійснення.

Процедура держави походження – це оцінка транскордонного впливу екологічно небезпечної господарської діяльності, яка буде здійснюватись на території України.

Транскордонний вплив – будь-який вплив, не лише глобального характеру, на території, яка знаходиться під юрисдикцією однієї держави, викликаний планованою господарською діяльністю, фізичне джерело якої розташоване повністю чи частково у межах території, що знаходиться під юрисдикцію іншої держави; для цілей цього визначення вплив означає будь-які наслідки планованої господарської діяльності для навколишнього середовища, включаючи здоров'я і безпеку людей, флору, фауну, ґрунт, повітря, воду, клімат, ландшафт, історичні пам'ятки та інші матеріальні об'єкти, чи взаємозв'язок між цими факторами; він охоплює також наслідки для культурної спадщини чи соціально-економічних умов, які є результатом зміни цих факторів.

Держава походження – держава, під юрисдикцією якої буде здійснюватись господарська діяльність, що може мати транскордонний вплив.

Зачеплена держава – держава, яка може бути зачеплена транскордонним впливом господарської діяльності.

Заінтересована держава – держава, яка висловила зацікавленість взяти участь в оцінці транскордонного впливу на навколишнє середовище.

Уповноважений центральний орган – центральний орган виконавчої влади з питань екології та природних ресурсів.

Уповноважений територіальний орган – обласна, у містах Києві та Севастополі державна адміністрація, орган виконавчої влади Автономної республіки Крим з питань екології та природних ресурсів.

Стаття 2. Законодавство у сфері оцінки впливу на навколишнє середовище
Відносини у сфері оцінки впливу на навколишнє середовище регулюються Конституцією України, Законом України «Про охорону навколишнього

природного середовища», цим Законом, чинними міжнародними договорами України, іншими нормативно-правовими актами України.

Стаття 3. Сфера застосування оцінки впливу на навколишнє середовище

1. Екологічно небезпечна господарська діяльність підлягає оцінці впливу на навколишнє середовище до отримання документу дозвільного характеру на здійснення такої діяльності.

Перелік видів діяльності та об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку, а також перелік видів діяльності та об'єктів, що можуть мати негативний вплив на навколишнє середовище, встановлюються Кабінетом Міністрів України. Такі переліки можуть передбачати мінімальні параметри для окремих видів екологічно небезпечної господарської діяльності (потужність, довжина, площа, обсяги виробництва тощо).

2. Особливим видом оцінки впливу на навколишнє середовище є оцінка транскордонного впливу на навколишнє середовище.

3. Проведення оцінки впливу на навколишнє середовище є необхідною умовою отримання документу дозвільного характеру на здійснення екологічно небезпечної господарської діяльності. Оцінка впливу проводиться для кожного об'єкту, на який видається документ дозвільного характеру.

Стаття 4. Принципи здійснення оцінки впливу на навколишнє середовище

Оцінка впливу на навколишнє середовище проводиться на основі принципів законності, наукової обґрунтованості, комплексності, незалежності, гласності, участі громадськості та довгострокового прогнозування.

Розділ II. Порядок здійснення оцінки впливу на навколишнє середовище

Глава 1. Загальні вимоги

Стаття 5. Етапи та основні вимоги

1. Оцінка впливу на навколишнє середовище здійснюється у такі етапи:

а) встановлення необхідності проведення оцінки впливу на навколишнє середовище;

б) розробка матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище;

в) надання Висновку про оцінку впливу на навколишнє середовище.

Проведення оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище здійснюється у порядку, передбаченому Розділом IV цього Закону.

2. Дозвільний орган зобов'язаний належним чином врахувати результати оцінки впливу на навколишнє середовище при прийнятті рішення про надання чи відмову у наданні документу дозвільного характеру на здійснення екологічно небезпечної господарської діяльності.

3. У випадках, коли дозвільним органом є уповноважений центральний орган, його функції у сфері оцінки впливу на навколишнє середовище не можуть здійснюватися підрозділами чи посадовими особами, які здійснюють дозвільні функції щодо екологічно небезпечної господарської діяльності.

4. Рішення про врахування результатів оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище є обов'язковим для виконання суб'єктом господарювання, дозвільними органами, уповноваженим центральним органом та уповноваженим територіальним органом.

5. Участь громадськості забезпечується шляхом своєчасного, адекватного та ефективного інформування та забезпечення можливостей надати зауваження і пропозиції на ранніх етапах оцінки впливу на навколишнє середовище.

6. Уповноважений центральний орган веде публічно доступний Єдиний реєстр. Порядок ведення Єдиного реєстру визначається Кабінетом Міністрів України.

Глава 2. Необхідність проведення оцінки впливу на навколишнє середовище

Стаття 6. Встановлення необхідності проведення оцінки впливу на навколишнє середовище

1. Суб'єкт господарювання на початку проектувальних робіт інформує уповноважений територіальний орган про намір здійснювати екологічно небезпечну господарську діяльність шляхом подання Заяви про наміри (у письмовій та електронній формі) за місцем планованої господарської діяльності.

Заява про наміри складається для усіх видів діяльності та об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку, незалежно від їх мінімальних параметрів (потужності, довжини, площі, обсягу виробництва тощо).

2. Суб'єкт господарювання має право безоплатно отримати консультацію уповноваженого територіального органу за місцем планованої господарської діяльності щодо необхідності проведення оцінки впливу на навколишнє середовище для планованої господарської діяльності.

3. Уповноважений територіальний орган направляє Заяву про наміри до уповноваженого центрального органу у таких випадках:

- планована господарська діяльність може мати транскордонний вплив;
- планована господарська діяльність може мати вплив на навколишнє середовище двох і більше областей або за межами Автономної республіки Крим;
- планована господарська діяльність фінансуватиметься із залученням іноземних кредитів під гарантію Кабінету Міністрів України або загальною кошторисною вартістю 100 млн. гривень і більше.

Уповноважений територіальний орган протягом 5 робочих днів письмово повідомляє суб'єкта господарської діяльності про направлення Заяви про наміри до уповноваженого центрального органу.

Стаття 7. Оприлюднення Заяви про наміри

1. Уповноважений територіальний орган протягом 5 робочих днів з дати надходження Заяви про наміри забезпечує її оприлюднення та вносить до Єдиного реєстру.

У випадках передбачених частиною третьою статті 6 цього Закону, уповноважений центральний орган протягом 10 робочих днів з дати надходження Заяви про наміри забезпечує її оприлюднення.

2. Заява про наміри оприлюднюється шляхом її розміщення на офіційній сторінці відповідного органу в мережі Інтернет та шляхом опублікування у друкованих засобах масової інформації. Заява про наміри також додатково може розміщуватись на дошках оголошень чи оприлюднюватись у інший спосіб, який гарантує доведення інформації до мешканців відповідної адміністративно-територіальної одиниці чи до відповідної територіальної громади, на яку поширюється чи може поширюватись вплив внаслідок реалізації планованої господарської діяльності, та інших зацікавлених осіб.

3. При визначенні друкованих засобів масової інформації, в яких публікуються Заява про наміри, перевага надається офіційним друкованим засобам масової інформації та забезпечується використання друкованого засобу масової інформації, територія розповсюдження якого охоплює адміністративно-територіальні одиниці, які можуть зазнати впливу від планованої господарської діяльності.

У випадках, передбачених частиною третьою статті 6 цього Закону, уповноважений центральний орган здійснює публікацію у офіційному друкованому засобі масової інформації.

4. Опублікування заяви про наміри здійснюється державними підприємствами, що належать до сфери управління уповноваженого територіального органу, а у випадках, передбачених частиною третьою статті 6 цього Закону, до сфери управління уповноваженого центрального органу за рахунок суб'єкта господарювання.

Стаття 8. Зміст заяви про наміри

1. Заява про наміри містить інформацію про:

- суб'єкта господарювання;
- плановану господарську діяльність, її характеристику, альтернативи;
- місце здійснення планованої господарської діяльності, альтернативи;
- соціально-економічний вплив планованої господарської діяльності;
- потребу у ресурсах у процесі здійснення планованої господарської діяльності;
- транспортне забезпечення планованої господарської діяльності;
- загальні технічні характеристики, включаючи параметри планованої господарської діяльності (потужність, довжина, площа, обсяги виробництва тощо);

- екологічні та інші обмеження планованої господарської діяльності за варіантами;
- необхідну еколого-інженерну підготовку і захист території за варіантами;
- сферу, джерела та види можливих впливів на навколишнє середовище;
- передбачену процедуру оцінки впливу на навколишнє середовище та можливості для участі громадськості;
- належність планованої господарської діяльності до переліку видів діяльності та об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку, або переліку видів діяльності та об'єктів, що можуть мати негативний вплив на навколишнє середовище;
- проведення та процедуру громадського обговорення технічного завдання (у разі коли суб'єкт господарювання вирішив проводити громадське обговорення технічного завдання);
- наявність підстав для проведення оцінки трансграничного впливу на навколишнє середовище;
- вид можливого документу дозвільного характеру;
- державний орган, до повноважень якого належить прийняття документу дозвільного характеру;
- наявну у відповідного органу виконавчої влади екологічну інформацію, що стосується планованої господарської діяльності.

2. Форма Заяви про наміри визначається Кабінетом Міністрів України.

3. Одночасно з поданням Заяви про наміри суб'єкт господарювання може звернутись до уповноважених органів із заявою про надання вихідних даних та додаткової інформації, необхідної для визначення території ймовірного негативного впливу та підготовки технічного завдання на розробку матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище.

Глава 3. Матеріали оцінки впливів на навколишнє середовище

Стаття 9. Розробка матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище

1. Розробка матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище здійснюється суб'єктом господарювання та розпочинається з затвердження технічного завдання на розробку матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище, включаючи обсяг робіт та досліджень з оцінки впливів на навколишнє середовище.

2. Матеріали оцінки впливів на навколишнє середовище всебічно характеризують результати оцінки впливів на природне, соціальне, включаючи життєдіяльність населення, і техногенне середовище та обґрунтовують допустимість планованої господарської діяльності. Матеріали оцінки впливів на

навколишнє середовище охоплюють визначення, прогнозування та оцінку негативного впливу планованої господарської діяльності і обґрунтування економічних, технічних, організаційних, санітарних, екологічних та інших заходів щодо забезпечення безпеки навколишнього середовища та здоров'я людей в процесі прийняття рішень щодо реалізації екологічно небезпечної господарської діяльності.

3. Суб'єкт господарювання подає матеріали оцінки впливу на навколишнє середовище (у письмовій та електронній формах) за місцем планованої господарської діяльності уповноваженому територіальному органу, а у випадках, передбачених частиною третьою статті 6 цього Закону, уповноваженому центральному органу.

4. Уповноважений територіальний орган чи уповноважений центральний орган заносять матеріали оцінки впливів на навколишнє середовище до Єдиного реєстру та оприлюднюють їх на власному офіційному веб-сайті в мережі Інтернет.

Стаття 10. Технічне завдання на проведення оцінки впливу на навколишнє середовище

1. Уповноважений територіальний орган має право надати пропозиції до технічного завдання на розробку матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище, а у випадках, передбачених частиною третьою статті 6 цього Закону, такі пропозиції має право надати уповноважений центральний орган. Такі пропозиції зазначені органи мають право надати впродовж 20 робочих днів з моменту оприлюднення Заяви про наміри.

2. На вимогу суб'єкта господарювання уповноважений територіальний орган, а у випадках, передбачених частиною третьою статті 6 цього Закону, уповноважений центральний орган зобов'язані надати зауваження і пропозиції до технічного завдання на розробку матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище. Такі зауваження і пропозиції зазначені органи подають протягом 30 робочих днів з моменту отримання технічного завдання на розробку матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище.

3. Уповноважений центральний орган з метою надання пропозицій до технічного завдання на розробку матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище має право звертатися до інших органів виконавчої влади та установ з метою отримання їх пропозицій до технічного завдання на розробку матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище. Органи виконавчої влади чи установи, до яких звернувся уповноважений центральний орган, надають такі пропозиції протягом 10 робочих днів з моменту звернення уповноваженого центрального органу. Відсутність відповіді протягом цього строку означає відсутність пропозицій до технічного завдання на розробку матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище.

4. З метою надання обґрунтованих зауважень і пропозицій зазначені вище органи виконавчої влади та установи мають право вимагати від уповноваженого центрального органу надання технічного завдання на

розробку матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище. Обов'язок зазначених органів виконавчої влади та установ надати зауваження і пропозиції виникає з моменту отримання зазначеного технічного завдання на розробку матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище.

5. Протягом 15 робочих днів з дати офіційного оприлюднення Заяви про наміри громадськість може надати уповноваженому територіальному органу, а у випадках, передбачених частиною третьою статті 6 цього Закону, уповноваженому центральному органу, а також суб'єкту господарювання зауваження і пропозиції до обсягу робіт та досліджень з оцінки впливів на навколишнє середовище. У випадку отримання зауважень і пропозицій громадськості відповідний уповноважений орган повідомляє про них суб'єкта господарювання у строк, визначений частиною першою цієї статті.

6. При складенні та затвердженні технічного завдання суб'єкт господарювання враховує зауваження і пропозиції уповноваженого територіального органу, уповноваженого центрального органу та громадськості.

7. Якщо суб'єкту господарювання не надано зауважень і пропозицій у строки, визначені цією статтею, вважається що такі пропозиції відсутні.

8. Суб'єкт господарювання має право безоплатно отримати консультацію уповноваженого територіального органу, а у випадках, передбачених частиною третьою статті 6 цього Закону, уповноваженого центрального органу з питань обсягу робіт та досліджень з оцінки впливів на навколишнє середовище.

9. Суб'єкт господарювання може провести громадське обговорення технічного завдання з метою врахування думки громадськості щодо обсягу запланованих робіт та досліджень з оцінки впливів на навколишнє середовище, зокрема обґрунтування необхідності оцінки окремих компонентів та об'єктів навколишнього середовища та ймовірних впливів на них. Рішення про проведення та процедуру громадського обговорення технічного завдання суб'єкт господарювання повідомляє у Заяві про наміри. У разі прийняття суб'єктом господарювання такого рішення строк громадського обговорення складає не менше 30 робочих днів.

Стаття 11. Заява про екологічні наслідки

1. Заява про екологічні наслідки є юридичним документом щодо суті екологічних наслідків і гарантій виконання природоохоронних заходів із забезпечення безпеки навколишнього середовища на весь період здійснення екологічно небезпечної господарської діяльності суб'єктом господарювання, містить узагальнені результати матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище та інформацію щодо забезпечення участі громадськості в оцінці впливів на навколишнє середовище, включаючи:

1) дані про плановану господарську діяльність, мету і шляхи її здійснення, включаючи опис фізичних характеристик екологічно небезпечної господарської діяльності, вимоги до використання земельної ділянки під час будівництва відповідного об'єкта та здійснення планованої господарської

діяльності; опис основних характеристик виробничого процесу, зокрема характеру та особливостей матеріалів, які планується використовувати;

2) оцінку виду та кількості можливих скидів до водних об'єктів, викидів у атмосферне повітря, забруднення земель, шуму, вібрації, світла, тепла, радіації та інших факторів, що впливають чи можуть впливати на стан навколишнього середовища в результаті здійснення екологічно небезпечної господарської діяльності;

3) кількісні та якісні показники оцінки рівнів екологічного ризику та безпеки екологічно небезпечної господарської діяльності для життєдіяльності населення;

4) вжиті заходи щодо інформування та врахування зауважень і пропозицій громадськості;

5) розглянуті альтернативи екологічно небезпечної господарської діяльності, включаючи варіант відмови від екологічно небезпечної господарської діяльності із зазначенням основних міркувань, на підставі яких було обрано відповідну альтернативу, беручи до уваги екологічні наслідки;

6) опис навколишнього середовища, яке імовірно зазнає істотного впливу від планованої господарської діяльності, включаючи, зокрема, населення, фауну, флору, ґрунт, воду, повітря, клімат, матеріальні активи, включаючи архітектурну та археологічну спадщину, ландшафти та зв'язки між зазначеними вище факторами;

7) опис можливих істотних наслідків планованої господарської діяльності для навколишнього середовища в результаті: здійснення екологічно небезпечної господарської діяльності; використання природних ресурсів; викидів та скидів забруднюючих речовин; спричинення несприятливих впливів утворення відходів; методів (методик), які використовувалися для оцінки цих наслідків;

8) опис заходів із пом'якшення, відвернення, зменшення та, якщо це можливо, усунення істотного негативного впливу на навколишнє середовище;

9) резюме нетехнічною мовою, при необхідності, з використанням візуальних засобів подання матеріалів (карт, графіків тощо);

10) інформацію про наявну у відповідного органу виконавчої влади екологічну інформацію, що стосується екологічно небезпечної господарської діяльності;

11) інформацію про будь-які труднощі (технічні недоліки чи відсутність відповідних знань), виявлені суб'єктом господарювання у процесі формування необхідної інформації.

2. Зміст та форма Заяви про екологічні наслідки встановлюється Кабінетом Міністрів України.

3. Заява про екологічні наслідки діяльності підписується суб'єктом господарювання, екземпляри подаються для подальшого контролю до виконавчих органів сільської, селищної, міської ради та уповноваженого територіального органу за місцем планованої господарської діяльності.
4. Уповноважений територіальний орган, а у випадках, передбачених частиною третьою статті 6 цього Закону, уповноважений центральний орган, вносить Заяву про екологічні наслідки до Єдиного реєстру.
5. Усі матеріали оцінки впливів на навколишнє середовище є публічною інформацією з моменту реєстрації Заяви про екологічні наслідки.

Глава 4. Громадське обговорення

Стаття 12. Загальні положення

1. Громадське обговорення проводиться з метою виявлення, збирання та врахування зауважень і пропозицій громадськості до екологічно небезпечної господарської діяльності, яка підлягає оцінці впливу на навколишнє середовище.
2. Громадське обговорення матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище проводиться у формі громадських слухань та надання зауважень і пропозицій у письмовій формі . Громадське обговорення може передбачати кілька громадських слухань.
3. Громадське обговорення матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище починається з моменту оприлюднення Оголошення про початок громадського обговорення матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище (далі – Оголошення).

Стаття 13. Вимоги до громадського обговорення

1. Уповноважений територіальний орган, а у випадках передбачених частиною третьою статті 6 цього Закону, уповноважений центральний орган затверджує План громадського обговорення.

Під час громадського обговорення екологічно небезпечної господарської діяльності громадськість може подавати будь-які зауваження і пропозиції, які, на її думку, стосуються екологічно небезпечної господарської діяльності. Зауваження і пропозиції подаються протягом строку, визначеного абзацом другим цієї статті, незалежно від того чи проводяться громадські слухання чи інші форми громадського обговорення.

2. Громадське обговорення матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище триває не менше 30 календарних днів, але не більше 45 календарних днів з моменту оприлюднення Оголошення.
3. Доступ громадськості до матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище забезпечується шляхом розміщення його для ознайомлення у місцях, доступних для громадськості на території, на яку поширюється вплив екологічно небезпечної господарської діяльності. Зазначені матеріали можуть розміщуватись для ознайомлення у приміщеннях відповідних органів місцевої

влади та органів місцевого самоврядування, у суб'єкта господарювання, інших загальнодоступних місцях, а також у мережі Інтернет.

Уповноважений центральний орган та уповноважений територіальний орган забезпечують можливість безкоштовного ознайомлення громадськості з матеріалами оцінки впливів на навколишнє середовище протягом усього часу громадського обговорення.

Громадськості надається можливість робити копії та виписки з наданих матеріалів, а також можливість ознайомлення з інформацією за місцем її розміщення.

4. Уповноважений центральний орган та уповноважений територіальний орган оприлюднюють також іншу доступну їм інформацію щодо планованої господарської діяльності, за винятком випадків, коли поширення такої інформації може зашкодити інтересам безпеки держави чи порушити права інших осіб.

5. Уповноважений центральний орган та уповноважений територіальний орган підсумовують отримані зауваження і пропозиції у Звіті про громадське обговорення. До звіту про громадське обговорення додаються протокол громадських слухань та отримані письмові зауваження і пропозиції. Звіт про громадське обговорення є публічною інформацією. Вимоги до змісту та форми Звіту про громадське обговорення встановлюються уповноваженим центральним органом.

6. Організація та проведення громадського обговорення здійснюється державними підприємствами, що належать до сфери управління уповноваженого територіального органу, а у випадках, передбачених частиною третьою статті 6 цього Закону, до сфери управління уповноваженого центрального органу за рахунок суб'єкта господарювання.

7. Уповноважений територіальний орган, а у випадках, передбачених частиною третьою статті 6 цього Закону, уповноважений центральний орган готує Звіт про результати громадського обговорення, який включає:

а) відомості про опублікування в засобах масової інформації Заяви про наміри і проведення громадського обговорення, письмові та інші документи звернень громадськості, перелік матеріалів, представлених на розгляд громадськості, протокол громадських слухань, перелік запитань, зауважень і пропозицій громадян, обґрунтовані відповіді;

б) узагальнені рішення про враховану частину зауважень і пропозицій громадськості та обґрунтування, що стосуються неврахованої їх частини (у формі таблиці, де зазначається пропозиція та інформація про її врахування);

в) висновок громадської екологічної експертизи (якщо вона проводилась).

8. Екземпляр Звіту про результати громадського обговорення зберігається в уповноваженого територіального органу, а у випадках, передбачених частиною

третьою статті 6 цього Закону, в уповноваженого центрального органу, який на вимогу громадськості забезпечує відкритий доступ для ознайомлення з ним.

Стаття 14. Оголошення про початок громадського обговорення матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище

1. Державні підприємства, що належать до сфери управління уповноваженого територіального органу, а у випадках , передбачених частиною третьою статті 6 цього Закону, до сфери управління уповноваженого центрального органу оприлюднюють Оголошення протягом 5 робочих днів з моменту реєстрації Заяви про екологічні наслідки за рахунок суб'єкта господарювання.

Проект Оголошення розробляється суб'єктом господарювання.

Оголошення оприлюднюється в офіційних друкованих засобах масової інформації та мережі Інтернет. При визначенні офіційних друкованих засобів масової інформації, в яких публікується Оголошення, забезпечується використання друкованого засобу масової інформації, сфера розповсюдження якого охоплює адміністративно-територіальні одиниці, які можуть зазнати впливу від планованої господарської діяльності.

2. Оголошення містить інформацію про:

- а) екологічно небезпечну господарську діяльність(коротка характеристика);
- б) суб'єкта господарювання;
- в) уповноважений територіальний орган та у випадках, передбачених частиною третьою статті 6 цього Закону, уповноважений центральний орган, який забезпечує громадське обговорення;
- г) відповідну дозвільну процедуру та дозвільний орган, який розглядатиме результати оцінки впливу на навколишнє середовище;
- д) строки та порядок громадського обговорення матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище, включаючи інформацію про час і місце будь-якого запланованого громадського слухання; про державний орган, від якого можна отримати відповідну інформацію; про місце, куди відповідну інформацію було передано з метою забезпечення громадськості можливості ознайомитися з нею; про наявність відповідного органу, до якого можуть надсилатися зауваження чи запитання, та про строки подання запитань, зауважень і пропозицій; про наявну екологічну інформацію, що стосується планованого виду господарської діяльності; про місце та час, з якого громадськість може ознайомитися зі Звітом оцінки впливу на навколишнє середовище.

Стаття 15. Вимоги до громадських слухань

1. План громадського обговорення передбачає принаймні одне громадське слухання на території області, зачепленої чи яка може бути зачепленою екологічно небезпечною господарською діяльністю. Проведення цього слухання забезпечує уповноважений територіальний орган.
2. У випадках, передбачених частиною третьою статті 6 цього Закону, План громадського обговорення передбачає принаймні одне громадське слухання на території кожної зачепленої області, проведення якого забезпечує уповноважений територіальний орган відповідної області, а також принаймні одне громадське слухання загальнодержавного рівня, проведення якого забезпечує уповноважений центральний орган.
3. Відповідальний за проведення громадських слухань орган забезпечує безкоштовний доступ до матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище та отримує письмові зауваження і пропозиції від громадськості. Протокол громадських слухань містить усі зауваження і пропозиції, висловлені під час слухань.
4. Громадські слухання проводяться не раніше ніж через 15 календарних днів з дня надання громадськості доступу до матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище та іншої документації для ознайомлення та розгляду, та оприлюднення Оголошення.
5. Місце та час проведення громадських слухань визначаються залежно від території ймовірного впливу екологічно небезпечної господарської діяльності та документації, що виноситься на обговорення, з урахуванням можливості забезпечення присутності всіх потенційних зацікавлених учасників.
6. Громадські слухання розпочинаються з доповіді суб'єкта господарювання. У доповіді повинні бути висвітлені такі питання:
 - а) зміст екологічно небезпечної господарської діяльності;
 - б) можливий негативний вплив на навколишнє середовище;
 - в) заходи для запобігання та/або зменшення такого впливу;
 - г) зміст зауважень і пропозицій громадськості, які надійшли до початку громадського слухання;
 - д) інші відомості щодо екологічно небезпечної господарської діяльності.
7. Під час проведення громадських слухань громадськості надається можливість вільно висловлювати в усній та письмовій формі свої думки, зауваження і пропозиції до винесених на розгляд питань.
8. Всім учасникам громадських слухань забезпечуються рівні умови для висловлення своєї думки та надання зауважень і пропозицій.
9. Перебіг громадського слухання підлягає фіксації із застосуванням стенографічних або аудіовізуальних методів.

10. Суб'єкт господарювання зобов'язаний забезпечити відповіді на запитання громадськості в усній формі під час громадських слухань із занесенням їх до протоколу або в письмовій формі після їх закінчення.

11. Хід та результати громадських слухань оформлюються протоколом, який підписується головою і секретарем, обраним на час проведення громадських слухань його учасниками.

12. У разі відсутності зауважень і пропозицій громадськості або у разі неявки представників громадськості на громадські слухання уповноважений територіальний орган, а у випадках, передбачених частиною третьою статті 6 цього Закону, уповноважений центральний орган складає відповідний акт.

Глава 5. Висновок про оцінку впливу на навколишнє середовище

Стаття 16. Надання висновку про оцінку впливу на навколишнє середовище

1. Уповноважений територіальний орган, а у випадках, передбачених частиною третьою статті 6 цього Закону, уповноважений центральний орган надає висновок щодо якості, повноти та наукової обґрунтованості матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище, заходів по зменшенню або усуненню ймовірних впливів, відповідності вимогам законодавства в сфері охорони навколишнього природного середовища, а також допустимості здійснення екологічно небезпечної господарської діяльності (Висновок про оцінку впливу на навколишнє середовище).

Висновок про оцінку впливу на навколишнє середовище має рекомендаційний характер.

2. Для отримання Висновку про оцінку впливу на навколишнє середовище суб'єкт господарювання подає матеріали оцінки впливів на навколишнє середовище, включаючи Заяву про екологічні наслідки. Перелік документів, що надаються для отримання Висновку про оцінку впливу на навколишнє середовище, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

3. Під час підготовки Висновку про оцінку впливу на навколишнє середовище уповноважений територіальний орган, а у випадках, передбачених частиною третьою статті 6 цього Закону, уповноважений центральний орган враховує зауваження і пропозиції, отримані під час громадського обговорення матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище.

4. Висновок про оцінку впливу на навколишнє середовище надається не пізніше 45 календарних днів з моменту подання матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище суб'єктом господарювання. До Висновку про оцінку впливу на навколишнє середовище додається Звіт про громадське обговорення (з додатками). Порядок надання Висновку про оцінку впливу на навколишнє середовище затверджується уповноваженим центральним органом.

5. Висновок про оцінку впливу на навколишнє середовище надається безкоштовно.

6. Уповноважений центральний орган з метою надання Висновку про оцінку впливу на навколишнє середовище має право звертатися до інших органів виконавчої влади та установ з метою отримання їх зауважень і пропозицій до

матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище. Органи виконавчої влади чи установи, до яких звернувся уповноважений центральний орган, зобов'язані надати такі зауваження і пропозиції протягом 15 днів. Відсутність відповіді протягом цього строку означає відсутність зауважень і пропозицій до матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище.

7. З метою надання обґрунтованих зауважень і пропозицій зазначені вище органи виконавчої влади та установи мають право отримати від уповноваженого центрального органу матеріали оцінки впливів на навколишнє середовище. Обов'язок зазначених органів виконавчої влади та установ надати зауваження і пропозиції виникає з моменту отримання матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище.

8. Уповноважений територіальний орган, а у випадках, передбачених частиною третьою статті 6 цього Закону, уповноважений центральний орган забезпечують можливість громадськості ознайомитися з текстом Висновку про оцінку впливу на навколишнє середовище (в тому числі надають можливість робити його копії чи виписки з нього).

9. Уповноважений територіальний орган, а у випадках, передбачених частиною третьою статті 6 цього Закону, уповноважений центральний орган заносить Висновок про оцінку впливу на навколишнє середовище до Єдиного реєстру, а також оприлюднюють його на власному офіційному веб-сайті в мережі Інтернет.

10. Порядок надання та оприлюднення Висновку про оцінку впливу на навколишнє середовище затверджується уповноваженим центральним органом.

Стаття 17. Корегування проекту та матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище

За результатами громадського обговорення та з урахуванням Висновку про оцінку впливу на навколишнє середовище суб'єкт господарювання має право внести зміни до проектної документації та матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище.

Розділ III. Врахування результатів оцінки впливу на навколишнє середовище

Стаття 18. Обов'язковість врахування результатів оцінки впливу на навколишнє середовище

1. Дозвільний орган зобов'язаний розглянути та належним чином врахувати результати оцінки впливу на навколишнє середовище. До результатів оцінки впливу на навколишнє середовище належать:

- а) матеріали оцінки впливів на навколишнє середовище;
- б) Звіт про громадське обговорення;
- в) Висновок про оцінку впливу на навколишнє середовище.

2. За рішенням дозвільного органу, результати оцінки впливу на навколишнє середовище можуть бути підставою для відмови у видачі документу дозвільного характеру.
3. Дозвільний орган оприлюднює прийнятий (виданий) ним документ дозвільного характеру. Цей документ дозвільного характеру містить причини та міркування, що лежать у основі прийнятих дозвільним органом рішень.
4. Дозвільний орган забезпечує можливість ознайомлення із документами дозвільного характеру та результатами оцінки впливу на навколишнє середовище протягом усього часу здійснення відповідної господарської діяльності.

Стаття 19. Оскарження дій чи бездіяльності органів виконавчої влади у процесі проведення оцінки впливу на навколишнє середовище

1. Громадськість має право оскаржити в судовому порядку результати оцінки впливу на навколишнє середовище, дії чи бездіяльність органів виконавчої влади у процесі проведення оцінки впливу на навколишнє середовище у випадку коли:
 - а) такі дії чи бездіяльність призвели до порушення їх прав чи охоронюваних законом інтересів;
 - б) такі дії чи бездіяльність спричинили чи можуть спричинити істотну шкоду навколишньому середовищу;
 - в) такі дії чи бездіяльність призвели чи можуть призвести до зниження ефективності гарантій екологічних та інших прав осіб, які подають позов чи інших осіб;
 - г) в результаті такого порушення заподіяно чи може бути заподіяно шкоди загальносуспільному інтересу.
2. Порушенням права на участь у процедурі оцінки впливу на навколишнє середовище є, з поміж іншого, безпідставне неврахування чи неналежне врахування зауважень і пропозицій громадськості при прийнятті документу дозвільного характеру.
3. Розглядаючи зазначену у частині першій цієї статті справу суд, у разі якщо цього вимагають інтереси захисту прав чи охоронюваних законом інтересів, інтересів охорони навколишнього середовища чи загальносуспільного інтересу, має право винести рішення, яким зобов'язати державний орган встановити певні умови, змінити рішення, вчинити певні дії чи змінити параметри проекту.

Розділ IV. Оцінка транскордонного впливу на навколишнє середовище

Глава 1. Загальні вимоги

Стаття 20. Обов'язковість оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище

1. Екологічно небезпечна господарська діяльність, яка може мати значний негативний транскордонний вплив на навколишнє середовище, підлягає процедурі оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище до початку здійснення такої діяльності.

Забороняється спорудження, введення в експлуатацію об'єктів екологічно небезпечної господарської діяльності, щодо яких була розпочата процедура оцінки транскордонного впливу, до завершення такої процедури.

2. Оцінка транскордонного впливу на навколишнє середовище проводиться на підставі рішення уповноваженого центрального органу.

3. В залежності від місця розташування екологічно небезпечної господарської діяльності, оцінка транскордонного впливу на навколишнє середовище проводиться за:

- а) процедурою держави походження – щодо планованої господарської діяльності, яка буде здійснюватись на території України;
- б) процедурою зачепленої держави – щодо планованої господарської діяльності, яка буде здійснюватися на території іноземної держави.

4. Рішення про врахування результатів оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище є обов'язковим для виконання на території України.

Глава 2. Процедура держави походження

Стаття 21. Загальні вимоги до процедури держави походження

Процедура держави походження здійснюється у такі етапи:

- а) прийняття рішення щодо оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище;
- б) оповіщення зачеплених держав;
- в) підготовка матеріалів оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище;
- г) громадське обговорення;
- д) консультації з заінтересованою державою (-ами);
- е) врахування результатів оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище екологічно небезпечної господарської діяльності;
- ж) надання остаточного рішення заінтересованим державам.

Стаття 22. Рішення щодо оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище

1. Оцінка транскордонного впливу на навколишнє середовище проводиться за рішенням уповноваженого центрального органу, яке приймається на підставі:

- а) будь-якої інформації щодо екологічно небезпечної господарської діяльності, яка є у розпорядженні уповноваженого центрального органу;
- б) звернення іноземної держави(-в) про проведення оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище на підставах, передбачених Конвенцією про оцінку впливу на навколишнє середовище у транскордонному контексті (Конвенції Еспо).

2. Уповноважений центральний орган може прийняти рішення щодо оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище на будь-якому етапі проектувальних робіт та дозвільних процедур. Уповноважений центральний орган протягом 10 робочих днів письмово повідомляє суб'єкт господарювання про рішення щодо проведення оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище екологічно небезпечної господарської діяльності.

3. Уповноважений центральний орган має право висувати вимоги щодо зупинення дозвільних процедур до завершення процедури оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище будь-якої екологічно небезпечної господарської діяльності.

4. Дозвільний орган на підставі звернення, передбаченого частиною третьою цієї статі зупиняє дозвільну процедуру до завершення процедури оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище будь-якої екологічно небезпечної господарської діяльності.

Стаття 23. Оповіщення зачеплених держав

1. Уповноважений центральний орган надсилає офіційне оповіщення державам, навколишнє середовище яких може зазнати значного негативного транскордонного впливу.

Суб'єкт господарювання готує проект оповіщення зачеплених держав та забезпечує його переклад іноземною мовою (-ами).

2. Оповіщення містить інформацію про екологічно небезпечну господарську діяльність, включаючи будь-яку наявну інформацію про її можливий транскордонний вплив, інформацію про характер можливого рішення та процедуру оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище, плановану господарську діяльність. Зміст та форма оповіщення встановлюється Уповноваженим центральним органом з урахуванням вимог чинних міжнародних договорів України.

3. В оповіщенні вказується строк, який надається зачепленій державі для надання відповіді щодо участі у оцінці транскордонного впливу на навколишнє середовище. Такий строк повинен складати не менше 30 днів з дати отримання оповіщення зачепленою державою. Уповноважений центральний орган припиняє процедуру оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище у разі відмови усіх зачеплених держав брати участь у цій оцінці чи відсутності їх відповіді у встановлений строк.

Стаття 24. Підготовка матеріалів оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище

1. Розробка матеріалів оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище забезпечується суб'єктом господарювання. Зміст та склад матеріалів оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище визначається Кабінетом Міністрів України з урахуванням вимог чинних міжнародних договорів України.

2. Технічне завдання на розробку матеріалів оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище погоджується уповноваженим центральним органом.

3. Уповноважений центральний орган може надіслати запит до зачеплених держав щодо надання інформації про стан навколишнього середовища відповідних територій зачеплених держав, якщо така інформація необхідна для розробки матеріалів оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище та передає отриману інформацію суб'єкту господарювання.

4. Суб'єкт господарювання забезпечує переклад усіх матеріалів оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище іноземною мовою (мовами), що визначаються у кожному конкретному випадку уповноваженим центральним органом.

5. Суб'єкт господарювання передає уповноваженому центральному органу усі матеріали оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище, який вносить їх до Єдиного реєстру, забезпечує їх розміщення у мережі Інтернет та надання заінтересованим державам. Усі матеріали оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище є публічною інформацією.

Стаття 25. Консультації з заінтересованою державою (-ами)

1. До складу делегації України для проведення консультацій з заінтересованою державою (-ами) можуть бути включені представники органів виконавчої влади, суб'єкту господарювання, наукових та інших установ і організацій.

2. Предметом консультацій з заінтересованою державою (-ами) є оцінка потенційного транскордонного впливу на навколишнє середовище, заходи щодо його зменшення чи усунення та інші питання за домовленістю із заінтересованими державами на основі матеріалів оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище.

3. Консультації з заінтересованою державою (-ами) можуть проводитися у будь-якій формі, результатом проведення консультацій є протокол (якщо консультації проводились у формі зустрічі) або офіційні листи (якщо консультації проводились у формі листування).

Стаття 26. Громадське обговорення матеріалів оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище

1. Уповноважений центральний орган спільно із заінтересованими державами забезпечує громадське обговорення матеріалів оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище. Громадське обговорення матеріалів оцінки транскордонного впливу в межах території України здійснюється за рахунок суб'єкта господарювання згідно з відповідними положеннями цього закону.

2. Заінтересовані державні орган розміщує повідомлення про початок громадського обговорення матеріалів оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище, його порядок та строки.

3. Уповноважений центральний орган надає можливість громадськості, що проживає у районах іноземної держави, які можуть зазнати впливу екологічно небезпечної господарської діяльності, надати свої зауваження і пропозиції у письмовій формі.

4. Уповноважений центральний орган бере участь в громадських слуханнях на території заінтересованих держав для обговорення матеріалів оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище. Уповноважений

центрального орган може залучати до складу делегації представників суб'єкта господарювання, інших державних органів.

5. Уповноважений центральний орган узагальнює усі зауваження і пропозиції, отриманні в ході громадського обговорення матеріалів оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище, та готує звіт про громадське обговорення матеріалів оцінки транскордонного впливу.

Стаття 27. Врахування результатів оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище екологічно небезпечної господарської діяльності

1. Рішення про врахування результатів оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище приймається Спільною Народою з питань оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище. До складу Спільної Народи з питань оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище входять Уповноважений центральний та інші заінтересовані органи виконавчої влади. Положення про Спільну Народою з питань оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище затверджується Кабінетом Міністрів України.

2. До результатів оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище належать:

- а) матеріали оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище;
- б) протоколи(листи) як результат консультацій з заінтересованою державою (-ами);
- в) звіт громадського обговорення матеріалів оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище.

3. Врахування результатів оцінки транскордонного впливу здійснюється у формі рішення Спільної Народи з питань оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище, яке може містити будь-які рекомендації суб'єкту господарювання чи дозвільним органам щодо екологічно небезпечної господарської діяльності, а також обов'язкові до виконання приписи та умови, включаючи недопустимість здійснення екологічно небезпечної господарської діяльності.

4. Уповноважений центральний орган надає усім заінтересованим державам екземпляр рішення Спільної Народи з питань оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище, щодо екологічно небезпечної господарської діяльності, вносить його до Єдиного реєстру та оприлюднює в мережі Інтернет протягом 10 робочих днів з моменту його прийняття.

Переклад рішення Спільної Народи з питань оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище, іноземною мовою (-ами) забезпечує суб'єкт господарювання.

Стаття 28. Надання остаточного рішення заінтересованим державам

Уповноважений центральний орган повідомляє усі заінтересовані держави про рішення дозвільного органу щодо надання чи відмови у наданні документу дозвільного характеру на здійснення екологічно небезпечної господарської діяльності, що підлягала оцінці транскордонного впливу на навколишнє

середовище, та оприлюднює його на власному офіційному веб-сайті в мережі Інтернет.

Глава 3. Процедура зачепленої держави

Стаття 29. Основні вимоги до процедури зачепленої держави

1. Оцінка транскордонного впливу на навколишнє середовище за процедурою зачепленої держави проводиться за рішенням уповноваженого центрального органу, яке приймається на підставі:

а) будь-якої інформації, яка є у його розпорядженні щодо планованої господарської діяльності, яка буде здійснюватися на території (під юрисдикцією) іноземної держави та може мати значний негативний вплив на навколишнє середовище України;

б) оповіщення про плановану господарську діяльність, надісланого іноземною державою.

2. Здійснення процедури зачепленої держави забезпечується уповноваженим центральним органом та може передбачати:

а) надсилання звернення іноземній державі щодо необхідності проведення оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище;

б) надання відповіді на оповіщення із зазначенням зацікавленості (незацікавленості) взяти участь в оцінці транскордонного впливу на навколишнє середовище;

в) участь у консультаціях між державою походження та зачепленою державою (-ами) щодо наданих матеріалів оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище;

г) інші дії та заходи.

3. Уповноважений центральний орган оприлюднює своє рішення щодо проведення оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище за процедурою зачепленої держави та сприяє громадському обговоренню матеріалів оцінки транскордонного впливу на навколишнє середовище та їх врахуванню. Уповноважений центральний орган повідомляє громадськість про остаточне рішення, прийняте державою походження.

Розділ V. Прикінцеві положення

1. Визнати таким, що втратив чинність Закон України «Про екологічну експертизу» (45/95). Висновки державної екологічної експертизи, надані до набрання чинності цим законом, є чинними протягом усього терміну, на який вони були видані.

2. Пункт 4 Переліку документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затвердженого Законом України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» (3392-17) виключити.

3. У Законі України «Про охорону навколишнього природного середовища» (1264-12):

пункт «є» частини першої статті 3 виключити;

у пункті «є» частини першої статті 9 слова «та у проведенні громадської екологічної експертизи» виключити;

пункт «ж» частини першої статті 15 виключити;

у частині першій статті 16 слова «екологічної експертизи» замінити словами «оцінки впливу на навколишнє середовище»;

у пункті «з» частини першої статті 18 слова «державної екологічної експертизи» замінити словами «оцінки впливу на навколишнє середовище»;

у пункті «д» частини першої статті 20 слова «державної екологічної експертизи» замінити словами «оцінки впливу на навколишнє середовище, у тому числі оцінки транскордонного впливу»;

у пункті «г» частини 4 статті 20 слова «державної екологічної експертизи» замінити словами «оцінки впливу на навколишнє середовище»;

розділ VI викласти у такій редакції :

«Розділ VI. Оцінка впливу на навколишнє середовище.

Стаття 26. **Обов'язковість оцінки впливу на навколишнє середовище**
Екологічно небезпечна господарська діяльність підлягає оцінці впливу на навколишнє середовище до отримання документу дозвільного характеру на здійснення такої діяльності. Перелік видів діяльності та об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку, встановлюється Кабінетом Міністрів України. Щодо видів господарської діяльності, які не є екологічно небезпечною господарською діяльністю, оцінка впливу проводиться добровільно за рішенням суб'єкту господарювання.

Стаття 27. **Принципи здійснення оцінки впливу на навколишнє середовище**
Оцінка впливу на навколишнє середовище проводиться на основі принципів законності, наукової обґрунтованості, комплексності, незалежності, гласності, участі громадськості та довгострокового прогнозування.

Стаття 28. **Врахування результатів оцінки впливу на навколишнє середовище**
Дозвільний орган зобов'язаний розглянути та належним чином врахувати результати оцінки впливу на навколишнє середовище під час надання чи відмови у наданні дозвільного документу на екологічно небезпечну господарську діяльність.

Стаття 29. **Участь громадськості**
Участь громадськості забезпечується шляхом своєчасного, адекватного та ефективного інформування та забезпечення можливостей надати зауваження на ранніх етапах оцінки впливу на навколишнє середовище.

Стаття 30. **Оцінка транскордонного впливу на навколишнє середовище**
Оцінка транскордонного впливу на навколишнє середовище є особливим видом оцінки впливу на навколишнє середовище і проводиться у відповідності до вимог чинних міжнародних договорів України, законів та інших нормативно-правових актів України.»;

у частині четвертій статті 52 слова «висновку державної екологічної експертизи» замінити словами «висновку про оцінку впливу на навколишнє середовище».

пункт «в» частини другої статті 68 викласти у такій редакції:

«порушенні вимог законодавства України при проведенні оцінки впливу на навколишнє середовище, в тому числі поданні завідомо неправдивого висновку про оцінку впливу на навколишнє середовище;»

у пункті «д» частини другої статті 68 слова «державної екологічної експертизи» замінити словами «щодо оцінки впливу на навколишнє середовище»;

4. У Законі України «Про регулювання містобудівної діяльності» (3038-6):

у частині третій параграфу першого статті 31 слова «додається оцінка існуючого чи передбачуваного впливу на стан навколишнього природного середовища» замінити словами «додаються результати оцінки впливу на навколишнє середовище»;

у частині другій параграфу 4 статті 37 додати пункт 4):

«4) результати оцінки впливу на навколишнє середовище»;

5. У Законі України «Про порядок прийняття рішень про розміщення, проектування, будівництво ядерних установок і об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами, які мають загальнодержавне значення» (2861-15):

у підпункті другому частини першої статті 5 слова «висновок державної екологічної експертизи» замінити словами «результати оцінки впливу на навколишнє середовище».

6. У Лісовому кодексі України (3852-12):

у підпункті 9 частини першої статті 29 слова «екологічної експертизи» замінити словами «оцінки впливу на навколишнє середовище»;

у частині другій статті 61 слова «екологічній експертизі» замінити словами «оцінці впливу на навколишнє середовище»;

частину восьму статті 69 доповнити п'ятим підпунктом такого змісту: «результати оцінки впливу на навколишнє середовище».

7. У Законі України «Про державну систему біобезпеки при створенні, випробуванні, транспортуванні та використанні генетично модифікованих організмів» (1103-16):

у підпункті шостому частини першої статті 8 слова «державної екологічної» замінити словами «оцінки впливу на навколишнє середовище»;

у підпункті другому частини першої статті 9 слова «здійснює державну екологічну експертизу» замінити словами «забезпечує оцінку впливу на навколишнє середовище».

8. У Законі України «Про відходи» (187/98):

у підпункті «в» частини першої статті 23 слова «державної екологічної експертизи» замінити словами «оцінки впливу на навколишнє середовище»; додати статтю 7-1 такого змісту:

«Стаття 7-1. Оцінка впливу на навколишнє середовище

Надання дозволів, передбачених цим Законом, на об'єкти та види діяльності, що підлягають оцінці впливу на навколишнє середовище, здійснюється із врахуванням результатів оцінки впливу на навколишнє середовище такої діяльності згідно з Законом України «Про оцінку впливу на навколишнє середовище».

9. Кодекс України про надра (132/94) доповнити статтею 15-1:

«Стаття 15-1. Оцінка впливу на навколишнє середовище

У разі, якщо користування надр пов'язане із здійсненням екологічно небезпечної господарської діяльності, надання їх у користування здійснюється із врахуванням результатів оцінки впливу на навколишнє середовище згідно з Законом України «Про оцінку впливу на навколишнє середовище».

10. У Законі України «Про нафту і газ»(2665-14):

у частині другій статті 45 слова «екологічній експертизі» замінити словами «оцінці впливу на навколишнє середовище»;

у частині першій статті 12 додати восьмий підпункт такого змісту: «врахування результатів оцінки впливу на навколишнє середовище.»

статтю 14 доповнити частиною третьою такого змісту: «Надання спеціальних дозволів на користування нафтогазоносними надрами здійснюється із врахуванням результатів оцінки впливу на навколишнє середовище.»

11. Кабінету Міністрів України:

протягом трьом місяців з дня набрання чинності цим законом привести свої акти у відповідність до вимог цього Закону.

12. Цей закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України

В.Янукович

Проект змін

до ДБН А.2.2-1-2003 «Склад і зміст матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище (ОВНС) при проектуванні і будівництві підприємств, будинків і споруд. Основні положення проектування», затверджений наказом Держбуду від 15.12.2003 року № 214, у зв'язку з необхідністю забезпечення реалізації положень Орхуської конвенції та Еспо конвенції.

Доповнити пункт 1.6 ДБН А.2.2-1-2003 після абзацу 3 абзацами такого змісту:

«- замовник подає Заяву про наміри до територіальних органів охорони навколишнього природного середовища. Якщо об'єкт, який планується до будівництва буде розміщено в межах територіального моря або рішення щодо затвердження (схвалення) яких приймається Кабінетом Міністрів України – Заява про наміри надсилається до Міністерства екології та природних ресурсів.

- територіальні органи охорони навколишнього природного середовища чи Міністерство екології та природних ресурсів визначають чи належить об'єкт до видів діяльності та об'єктів, які вимагають проведення ОВНС, обсяг оцінки впливу на навколишнє середовище та чи необхідно проводити оцінку впливу на навколишнє природне середовище у транскордонному контексті, про що замовникові надсилається повідомлення проведення ОВНС (у разі якщо об'єкт не потребує проведення ОВНС у цьому повідомленні замовнику надається відповідна інформація, у випадку обов'язковості проведення ОВНС, замовнику надається умови проведення ОВНС у повідомленні про проведення ОВНС).

Територіальні органи охорони навколишнього природного середовища чи Міністерство екології та природних ресурсів визначають чи відповідає Заява про наміри вимогам екологічного законодавства. Це рішення зазначені органи приймають протягом п'яти днів. У разі якщо Заява про наміри відповідає екологічному законодавству, територіальні органи охорони навколишнього природного середовища чи Міністерство екології та природних ресурсів оприлюднюють її на своєму офіційному веб-сайті, або залежно від конкретних умов доводять зміст заявки про наміри до відома заінтересованої громадськості у спосіб, який гарантує можливість заінтересованої громадськості ознайомитися з її змістом.

У повідомленні про умови проведення ОВНС також визначається на які аспекти ОВНС замовник повинен звернути увагу, а які розділи можуть бути скорочені, вимоги до участі громадськості (в тому числі у транскордонному контексті) додаткові вимоги.

Для об'єктів, які становлять підвищену екологічну небезпеку або тих які вимагають проведення ОВНС у транскордонному контексті, з урахуванням їх особливостей територіальні органи охорони навколишнього природного середовища чи Міністерство екології та природних ресурсів може вимагати складання Програми виконання ОВНС.

Рекомендації, які містяться у повідомленні про проведення ОВНС формуються з урахуванням думки заінтересованої громадськості».

Абзац 4 вважати абзацом 7, та викласти в наступній редакції:

«На підставі умов проведення ОВНС, які містяться у повідомленні про проведення ОВНС, складається завдання на розроблення матеріалів ОВНС за формою, наведеною у додатку Д, з обґрунтуванням обсягів робіт залежно від небезпеки для навколишнього середовища планованої діяльності, її альтернативи (у тому числі відмови від зазначеної діяльності), варіантів розміщення і стану навколишнього середовища;».

Абзац 6 вважати абзацом 10, та викласти в такій редакції:

«при виконанні ОВНС для видів діяльності та об'єктів, які становлять підвищену екологічну небезпеку або тих які вимагають проведення ОВНС у транскордонному контексті, територіальні органи охорони навколишнього природного середовища чи Міністерство екології та природних ресурсів забезпечують за рахунок замовника інформування населення про плановану діяльність, визначають місце і порядок проведення громадських слухань, відкритих засідань, через відповідні органи влади розмішують проектну документації у доступних для громадськості місцях, інформують населення про плановану діяльність та процедуру участі громадськості шляхом опублікування Заяви про наміри в засобах масової інформації, збирають звернення громадян, здійснюють розгляд та врахування зауважень і пропозицій.

Замовник зобов'язаний надати матеріали ОВНС та всю необхідну для забезпечення інформування інформацію.».

Абзац 7 вважати абзацом 11, та викласти в такій редакції:

«для об'єктів та видів діяльності, які становлять підвищену екологічну небезпеку, а також тих, які підлягають оцінці впливу на навколишнє середовище у транскордонному контексті, замовник чи, за його дорученням, генпроектувальник подають матеріали ОВНС у складі проектної документації для підготовки висновків та рекомендацій еколого-експертної оцінки, яка здійснюється Міністерством екології та природних ресурсів чи територіальними органами охорони навколишнього природного середовища».

Пункт 1.7 викласти в такій редакції:

«1.7 Для видів діяльності й об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку, розроблення матеріалів ОВНС виконується в обов'язку відповідно до розділу 2 даних Норм, з урахуванням рекомендацій, які містяться у повідомленні про проведення ОВНС.

Для об'єктів та видів діяльності, які становлять підвищену екологічну небезпеку, а також тих, які підлягають оцінці впливу на навколишнє середовище у транскордонному контексті, орган, який затверджує проект будівництва у процесі затвердження цього проекту враховує висновки та рекомендації еколого-експертної оцінки, яка здійснюється Міністерством екології та природних ресурсів, а також зауваження і коментарі заінтересованої громадськості.»

Пункт 1.8. викласти в такій редакції:

«1.8. На основі висновків остаточного звіту ОВНС та повідомлення про проведення ОВНС замовник і виконавець складають текст Заяви про екологічні наслідки планованої діяльності і забезпечують розповсюдження через засоби масової інформації та надсилають заяву про екологічні наслідки та остаточний звіт ОВНС у паперовому і електронному вигляді до обласних, територіальних органів охорони навколишнього природного середовища або ж Міністерства екології та природних ресурсів (залежно від місця розташування об'єкта).

Заява про екологічні наслідки діяльності, остаточний звіт ОВНС, з урахуванням зауважень громадськості, які були враховані та еколого-експертної оцінки, а також із обґрунтуванням відхилення неврахованих зауважень громадськості, у складі проектної документації подається замовником або генпроектувальником на узгодження і проведення експертизи.».

Пункт 1.9. викласти в такій редакції:

«1.9 Врахування громадських інтересів здійснюється відповідно до Порядку залучення громадськості до обговорення з питань щодо прийняття рішень, які можуть впливати на стан довкілля, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29.06.2011 року № 771 та законодавчих документів, наведених у додатку В.

При цьому обласні територіальні органи охорони навколишнього природного середовища або ж Міністерство екології та природних ресурсів (залежно від місця розташування об'єкта) забезпечує:

- інформування в установленому порядку населення про проведення обговорення планованої діяльності;
- громадське обговорення проекту (широта обговорення повинна визначатися масштабами очікуваних впливів);
- надання проектних матеріалів представникам громадськості відповідно до Заяви про наміри (додаток Г).».

У абзаці 4 пункту 1.10. ДБН А.2.2-1-2003 слова: «з боку замовника і виконавця ОВНС» - вилучити.

Доповнити абзац 7 пункту 1.10. ДБН А.2.2-1-2003, після слів «Мотиви неврахування тих чи інших», словами «зауважень, обов'язково відображаються у остаточному звіті ОВНС».

Абзац 10 пункту 2.1. ДБН А.2.2-1-2003 доповнити словами «, яка фіксує екологічні параметри;».

Доповнити пункт 2.1 ДБН А.2.2-1-2003 абзацом 11, такого змісту:

«- резюме нетехнічного характеру.».

Доповнити пункт 2.2. ДБН А.2.2-1-2003 абзацом такого змісту:

« - повідомлення про проведення ОВНС».

Пункт 2.8. ДБН А.2.2-1-2003 доповнити абзацами, такого змісту:

«Враховуючи характер об'єкта окремі розділи можуть бути відсутніми або стислими, інші розділи повинні бути більш розгорнуті. Обсяг тих чи інших розділів визначається у повідомленні про проведення ОВНС, який видається

спеціально-уповноваженими органами з урахування думки заінтересованої громадськості.

Зазначені вимоги до обсягу матеріалів ОВНС повинні бути відображені в завданні на розробку матеріалів ОВНС.»

Пункт 3.4. ДБН А.2.2-1-2003, викласти в такій редакції:

«4.3 Заява про екологічні наслідки діяльності підписується замовником і генеральним проектувальником, копії, у тому числі на магнітних носіях, подаються для подальшого контролю до територіальних органів охорони навколишнього природного середовища чи до Міністерства екології та природних ресурсів. Ці органи здійснюють оприлюднення заяв про екологічні наслідки в мережі Інтернет, чи у інший спосіб, який за умов конкретної ситуації гарантує доведення її до відома заінтересованої громадськості.»

Додаток В ДБН А.2.2-1-2003, викласти в такій редакції:

«Додаток В (довідковий)

ВИКОНАННЯ ОВНС У СХЕМІ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ БУДІВНИЦТВА

Етап	Зміст етапу проектування і будівництва	Зміст етапу ОВНС
Прийняття інвестором рішення про будівництво		
Передінвестиційні дослідження		
1	Підготовка вихідних даних щодо об'єкта, наміченого до будівництва; визначення виробничої програми, інвестиційних намірів, потреб у сировині, енергоресурсах і кадрах тощо; передпроектні розроблення.	Складання Заяви про наміри (додаток Г) отримання повідомлення про проведення ОВНС від спеціально-уповноваженого органу екології та природних ресурсів чи його територіальних органів. Попередня оцінка впливу об'єкта проектування на навколишнє середовище
2	Розроблення варіантів розміщення об'єкта з урахуванням стану навколишнього середовища й інженерної підготовки території.	
3	Складання і узгодження завдання на розроблення ТЕО інвестицій, ЕП.	Складання завдання на розроблення матеріалів ОВНС (додаток Д), яке здійснюється з урахуванням рекомендацій повідомлення про проведення ОВНС, у складі завдання на розроблення ТЕО інвестицій, ЕП.

4	Розроблення ТЕО інвестицій, ЕП в обсязі, встановленому нормативними документами.	
5	Узгодження і затвердження ТЕО інвестицій, ЕП.	
Проектування		
6	Складання і узгодження завдання на розроблення проекту (робочого проекту).	Підготовка завдання на розроблення матеріалів ОВНС у складі завдання на розроблення проекту (робочого проекту) з урахуванням змін проектних рішень проти прийнятих у ТЕО інвестицій, ЕП або змін у містобудівній ситуації. Проведення громадських слухань для об'єктів та видів діяльності, які становлять підвищену екологічну небезпеку, а також тих, які підлягають оцінці впливу на навколишнє середовище у транскордонному контексті.
7	Розроблення проекту (робочого проекту).	Виконання ОВНС у повному обсязі, якщо вона не проводилася на попередніх етапах, або уточнення ОВНС відповідно до складу проекту (робочого проекту). Складання заяви про екологічні наслідки діяльності. Передача Заяви про екологічні наслідки діяльності в місцеві органи влади.
8	Узгодження і затвердження проекту (робочого проекту).	Еколого-експертна оцінка, експертиза та затвердження ОВНС відповідно до вимог чинного законодавства.

9	Розроблення робочої документації.	Уточнення матеріалів ОВНС при змінах технології виробництва і проекту виконання будівельно-монтажних робіт тощо, представлення їх на узгодження та державну експертизу. Це уточнення не повинні носити характер суттєвої зміни проекту, який може істотно змінити характер впливу об'єкта на навколишнє середовище.
Будівництво		
10	Будівництво об'єкта.	Отримання дозволу на будівництво. Реалізація заходів згідно з матеріалами ОВНС
Експлуатація		
11	Освоєння проектної потужності (післяпроектний аналіз).	Оцінка ефективності природоохоронних і захисних заходів згідно з матеріалами ОВНС, уточнення матеріалів ОВНС та проведення післяпроектного аналізу за необхідності.